

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 80 0 P 094454 20 Rev
Banjaluka, 12.08.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Gorjane Popadić kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Violande Šubarić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice S.R. kćeri B., B., zastupane po punomoćniku V.D., advokatu iz B., protiv tuženih P.g.i.BiH d.o.o. Z., T.c.z. koga zastupaju punomoćnici R.L. i B.Z., advokati iz Z. i B.n.t. d.o.o. B., koga zastupa punomoćnik V.S., advokat iz B., radi utvrđenja i proglašenja nedopuštenosti izvršenja, odlučujući o reviziji tuženog P.g.i.BiH d.o.o. Z. izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 094454 19 Gž od 20.01.2020. godine, na sjednici održanoj dana 12.08.2021. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 094454 18 P od 07.03.2019. godine, usvojen je tužbeni zahtjev tužiteljice i utvrđeno da je stekla valjan pravni osnov za uknjižbu prava svojine na nekretninama označenim kao kč.br. 881/E36 upisanim u z.k.ul.br. 17131 k.o. B. I, u naravi jednosoban stan etažne oznake PK-36, površine 39 m², na osnovu Ugovora o udruživanju sredstava za izgradnju broj ... od 31.10.2007. godine, koji je ovjeren pred Osnovnim sudom u B. dana 06.03.2008. godine, broj ovjere: ..., zaključen između tužiteljice i drugotuženog, pa su tuženi dužni priznati i trpiti da se tužiteljica na osnovu ove presude uknjiži sa dijelom od 1/1 kao vlasnik nekretnina označenih kao kč.br. 881/E36 upisanim u z.k.ul.br. 17131 k.o. B. I, u naravi jednosoban stan etažne oznake PK-36, površine 39 m², bez daljeg znanja i pitanja tuženih.

Istom presudom utvrđeno je da je nedopušteno izvršenje na nekretninama označenim kao k.č.br. 881/E36 upisanim u z.k.ul.br. 17131 k.o. B. I, u naravi jednosoban stan etažne oznake PK-36, površine 39 m², određeno Rješenjem Okružnog privrednog suda u Bijeljini broj: 59 0 Mals 026114 15 Ip od dana 06.06.2017. godine, te se navedeno rješenje ukida u tom dijelu i obustavlja izvršni postupak u odnosu na tu nekretninu.

Odbačen je prijedlog za određivanje privremene mjere obezbjeđenja kojom se traži odlaganje izvršenja u predmetu Okružnog privrednog suda u Bijeljini broj 59 0 Mals 026114 15 Ip u odnosu na nekretnine označene u z.k.ul.br. 17131 k.o. B. I, u naravi stambeni prostor ukupne

površine 39,29 m² na petom spratu označen kao k.č. 881/E36 do pravosnažnog okončanja ovog parničnog postupka.

Obavezan je tuženi P.g.i.BiH d.o.o. Z. da tužiteljici nadoknadi troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 2.920,00 KM u roku od 30 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom mjera izvršenja.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 094454 19 Gž od 20.01.2020. godine žalba tuženog P.g.i.BiH d.o.o. Z. (dalje: prvotuženog) je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija prvotuženi iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji i pobijana presuda preinači.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužiteljice da se utvrdi da je stekla valjan pravni osnov za uknjižbu prava svojine na nekretninama bliže označenim u izreci i da tuženi to priznaju i trpe da se tužiteljica uknjiži kao vlasnik na tim nekretninama, te da se utvrdi da je nedopušteno izvršenje na istim nekretninama određeno rješenjem Okružnog privrednog suda Bijeljini u predmetu broj 59 0 Mals 026114 15 Ip od 06.06.2017. godine, da se to rješenje ukine u tom dijelu i obustavi izvršni postupak u odnosu na tu nekretninu.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio da je u predmetu Okružnog privrednog suda u Bijeljini broj 59 0 Ps 026114 17 Ip od 06.06.2017. godine, u toku postupak izvršenja po prijedlogu tražioca izvršenja P.g.i.BiH d.o.o. Z. (prvotuženog u ovoj parnici), protiv izvršenika M.d.P.c. d.o.o. B. (sada tuženog B.n.t. d.o.o. B., dalje: drugotuženi), radi prinudne naplate novčanog potraživanja u iznosu od 1.607.886,60 KM po osnovu izvršne isprave-pravosnažne i izvršne presude Okružnog privrednog suda u Bijeljini broj: 59 0 Ps 026114 13 Ps od 22.02.2016. godine; da je rješenjem donesenim u tom predmetu 06.06.2017. godine određeno predloženo izvršenje i to zabilježbom izvršenja u zemljišnoj knjizi, utvrđivanjem vrijednosti nepokretnosti, prodajom izvršenikovih nepokretnosti i namirenjem tražioca izvršenja iz iznosa dobijenog prodajom, između ostalog i na nekretninama upisanim u zk.ul.br. 17131 k.o. B., sa nalogom RGU PJ B. da izvrši upis zabilježbe izvršenja na navedenim nekretninama, dok je tačkom VII određeno da tražilac izvršenja radi naplate novčanog potraživanja u pogledu nekretnina upisanih u zk.ul.br. 17131 k.o. Bijeljina 1 pristupa izvršnom postupku koji se vodi pred Osnovnim sudom u Bijeljini u predmetu broj: 80 0 Ip 075111 16 Ip; da je zaključkom Okružnog privrednog suda u Bijeljini broj: 59 0 Mals 026114 15 Ip od 27.12.2017. godine, između ostalih i tužiteljica upućena da u roku od 30 dana pokrene parnični postupak protiv tražioca izvršenja- P.g.i.BiH i izvršenika M.d.P.c. d.o.o. B. radi utvrđivanja nedopuštenosti izvršenja na nekretninama izvršenika upisanim u z.k.ul.br. 17131 k.o. B.; da je predmetni stan označen kao parcela br. k.č. 881/E36, površine 39 m², te da je na predmetnom stanu upisan M.d.P.c. DOO B. sa pravom svojine sa dijelom 1/1, a upis prava vlasništva na predmetnom stanu izvršen je dana 20.08.2009. godine; da iz sadržaja „C“ lista zk. uložka br. 17131

k.o. B. 1, proizilazi da su nekretnine opterećene zakonskom hipotekom, te da je izvršen upis zabilježbe izvršenja, između ostalih i prvotuženog na osnovu Rješenja o izvršenju Okružnog privrednog suda u Bijeljini broj 59 0 Ps 026114 17 Ip od 06.06.2017. godine po prijedlogu tražioca izvršenja dana 12.06.2017. godine; da su se Ugovorom o udruživanju sredstava za izgradnju SPO I., stan 2/sprat 5, ovjerenim kod Osnovnog suda u B. pod brojem: ..., koji su zaključili tužiteljica kao suinvestitor i D.O.O. M.d.P.c. B., (sada tuženi B.n.t. d.o.o. B.) kao izvođač radova, ugovorne strane saglasile da je predmet ugovora udruživanje sredstava od strane suinvestitora za izgradnju stana u poslovno stambenom objektu koji je lociran u ulici ... u B., označen u zk. izvadku kao parcela broj 881/0, upisan u z.k.ul.broj 1469 k.o. B. 1, stan broj 2, ukupne površine 39,29 m² na 5. spratu, čija fiksna ukupna vrijednost stana iznosi 40.000,00 KM, / član 1./ i da će se kupoprodajna cijena isplatiti 100% po potpisivanju ovog ugovora /član 2./, dok su se članom 10. ugovora stranke saglasile da je po završetku radova uz taj ugovor izvođač obavezan da na osnovu cjelokupne dokumentacije o izgradnji i finansijskih dokumenata kao i tog ugovora uknjiži na suinvestitora stan sa suvlasništvom 1/1 kod nadležnog organa uprave; da je navedeni ugovor ovjeren pečatom izvođača radova i njegovim potpisom, te potpisom suinvestitora, a da drugotuženi do dana zaključenja ročišta za glavnu raspravu u ovoj pravnoj stvari nije uknjižio na suinvestitora stan sa suvlasništvom 1/1 kod nadležnog organa uprave; da iz iskaza tužiteljice i naloga blagajne izdate od strane MD-PERIC COMPANY“Bijeljina broj: 17/07 od 31.10.2007. godine proizilazi da je tužiteljica u cijelosti izmirila sve obaveze prema M.d.P.c. B. odnosno izvršila uplatu za stan iznosa od 40.000,00 KM, da iz nalaza vještaka ekonomske struke proizilazi da u poslovnim knjigama drugotuženog nije uknjižen nalog blagajni broj: ... od 31.10.2007. godine na iznos od 40.000,00 KM, ali da je iznos isplaćen na ruke M.P.; da je tužiteljica u posjedu predmetnog stana od avgusta 2008. godine.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud nalazi da je tužiteljica učestvovala u finansiranju izgradnje spornog stana uplatom novčanog iznosa po ugovoru od 31.10.2007. godine i to u vrijeme kada taj stan fizički nije ni postojao i koji se gradio upravo novčanim sredstvima koje je tužiteljica uplatila graditelju - u to vrijeme izvođaču radova drugotuženom i da se u konkretnom slučaju ne radi o sticanju prava svojine na osnovu pravnog posla po članu 33. Zakona o osnovnim svojinsko –pravnim odnosima Zakon o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 6/80 i 36/90 i „Službeni glasnik RS“ broj 38/03, u daljem tekstu: ZOSPO) na osnovu koga se pravo svojine konstituiše tek upisom u zemljišne knjige, jer navedeni stan tužiteljica nije kupila kao buduću stvar u smislu člana 458. stav 3. Zakona o obligacionim odnosima (“Službeni list SFRJ” br. 29/78, 39/85 i 57/89, te “Službeni glasnik Republike Srpske” broj 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04 - u daljem tekstu ZOO) nego je uplatom ugovorenih novčanih sredstava učestvovala u stvaranju navedenog stana kao nove stvari po samom zakonu u smislu člana 21. ZOSPO originarnim putem kod kog načina sticanja upis u zemljišne knjige ima samo deklaratorni, a ne konstitutivni karakter, zbog čega upisano pravo vlasništva drugotuženog u zemljišnim knjigama predstavlja tzv „golo pravo svojine“.

Prema stavu prvostepenog suda tužiteljica je po samom zakonu postala vlasnik spornog stana znatno prije pravosnažnosti i izvršnosti navedenog rješenja prvotuženog na osnovu kojeg je konstituisana zakonska hipoteka na spornom stanu u njegovu korist koja je kasnije i nesporno upisana u zemljišnim knjigama (12.06.2017. godine) i sporni stan u vrijeme pravosnažnosti i izvršnosti navedenog rješenja prvotuženog nije bio svojina drugotuženog, nego tužiteljice zbog čega nisu bili ispunjeni uslovi za uspostavljanje zakonske hipoteke na spornom stanu u korist prvotuženog, pa da tužiteljica kao stvarni vlasnik spornog stana, koja nije dužnik prvotuženog, nije u obavezi da trpi namirenje potraživanja prvotuženog prema drugotuženom namirenjem iz

vrijednosti spornog stana koji predstavlja samo голу svojinu drugotuženog, a sve u smislu člana 139. stav 1. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik RS“ broj 124/08, 3/09, 58/09, 95/11, 60/15 i 107/19, u daljem tekstu: ZSP). Dalje prvostepeni sud nalazi da je tužiteljica na osnovu navedenog ugovora zaključenog u pismenoj formi u posjedu sporne nekretnine od avgusta mjeseca 2008. godine i da je u cijelosti isplaćena cijena za stan još 31.10.2007. godine, te da je ugovor u cijelosti izvršen, pa da je u smislu člana 9. stav 2. i 4. Zakona o prometu nepokretnosti („Sl. list SRBiH“ 37/78, 4/79, 29/90, 22/01 i „Sl. glasnik RS“ 29/94, dalje: ZPN) stekla valjan pravni osnov za sticanje prava svojine na spornom stanu značajno prije pokretanja izvršnog postupka 2017. godine od strane prvotuženog kao formalno upisanog zemljišno-knjižnog vlasnika sporne nekretnine i da su prava tužiteljice na spornom stanu i kao pretpostavljenog, vanknjižnog, stvarnog faktičkog vlasnika postojala prije sticanja zakonske hipoteke od strane prvotuženog. Kako prvostepeni sud zaključuje da je tužiteljica stekla pravo vlasništva na spornom stanu originarnim putem (stvaranjem nove stvari-građenjem) i da ima valjan pravni osnov za sticanje prava svojine derivativnim putem, usvojio je tužbeni zahtjev naveden u stavu 1. dispozitiva presude te je naložio uknjižbu prava vlasništva tužiteljice u javnim evidencijama na spornom stanu uz obavezu tuženih da to priznaju i trpe.

Cijeneći da je drugotuženi koji je bio izvođač radova i ugovorna strana predmetnog ugovora, nije osporavao tokom ovog postupka činjenice, nego je u cijelosti priznao tužbeni zahtjev, da je tužiteljica dokazala da je vlasnik spornog stana, a da je upisano pravo drugotuženog na stanu u javnim evidencijama samo „golo pravo“, zaključuje da dug drugotuženog prvotuženi ne može namirivati iz vrijednosti sporne nekretnine jer tužiteljica nije dužnik prvotuženog, obzirom da je svojinu na stanu stekla prije pravosnažnosti i izvršnosti rješenja prvotuženog, odnosno prije uknjižbe zakonske hipoteke i prije pokretanja navedenog izvršnog postupka, pa to nije dužna trpjeti, slijedom čega je pozivom na odredabu člana 53. stav 5. Zakona o izvršnom postupku („Sl. glasnik RS“, broj 59/03, 85/03, 64/05, 118/07, 29/10, 57/12, 67/13, 98/14 i 66/18 – u daljem tekstu: ZIP), usvojio i dio tužbenog zahtjeva kojim je traženo da se proglasi nedopuštenim izvršenje na spornom stanu po prijedlogu prvotuženog kao tražioca izvršenja protiv drugotuženog kao izvršenika u predmetu Okružnog privrednog suda u Bijeljini broj: 59 0 Mals 026114 15 Ip.

Drugostepeni sud je prihvatio pravilnim činjenično utvrđenje i pravne zaključke prvostepenog suda, te je žalbu prvotuženog odbio i prvostepenu presudu potvrdio temeljem odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP).

Pobijana presuda je pravilna i revizijom se ne dovodi u sumnju.

Predmetnim ugovorom o udruživanju sredstava za izgradnju SPO I., Ul. ... , stan 2/sprat 5, ovjerenog kod Osnovnog suda u Bijeljini pod brojem: ..., koji su zaključili tužiteljica kao suinvestitor i D.O.O. M.d.P.c.B., dana 31.10.2007. godine, koji je sačinjen u pismenoj formi, stranke su dogovorile da investitor za potrebe tužiteljice u roku od 18 mjeseci počev od 01.03.2007. godine, izgradi predmetni stan u B. u ulici I. A. i da isti preda u posjed tužiteljici, a obaveza tužiteljice je da sredstva u iznosu od 40.000,00 KM plati investitoru. Izvođač se obavezao da suinvestitora-tužiteljicu uknjiži kao vlasnika stana nakon izgradnje, po uplati kupoprodajne cijene, što je konstantovano u članu 10. ugovora.

Po ocjeni ovog suda navedeni ugovor ima karakter ugovora o prodaji nepokretnosti bez obzira kako su ga stranke imenovale. Radi se o specifičnom kupoprodajnom ugovoru o prodaji buduće stvari u smislu odredbe člana 454. i 458. stav 3. ZOO. Naime, ugovori o udruživanju sredstava za izgradnju stana, imaju sve elemente ugovora o prodaji nepokretnosti, kao i formu propisanu odredbama člana 454. i člana 455. ZOO, kao i ZPN. Osim toga, navedeni ugovori sadrže odredbu prema kojoj se nakon izgradnje izvođač obavezao da suinvestitora-tužiteljicu uknjiži kao vlasnika stana, što takođe upućuje na zaključak da se radi o sticanju svojine kupovinom, na osnovu pravnog posla, a ne stvaranjem nove stvari u smislu člana 21. ZOSPO kako su pogrešno zaključili nižestepeni sudovi.

Uplatom sredstava od 40.000,00 KM prema nalogu blagajne broj ... od 31.10.2007. godine ne znači da je tužiteljica tim sredstvima finansirala kupovinu građevinskog materijala za predmetni stan koji je kasnije izgrađen, a izvođač radova uložio svoj rad da bi napravio predmetni stan, kako pogrešno nalaze nižestepeni sudovi. Naime, nalog blagajne broj 17/07 od 31.10.2007. godine na kome je navedeno da tužiteljica vrši uplatu iznosa 40.000,00 KM za predmetni stan po zaključenom ugovoru, koji je potpisan i ovjeren pečatom investitora, je dokaz da je tužiteljica uplatom iznosa od 40.000,00 KM, 31.10.2007. godine u cijelosti izvršila svoju ugovornu obavezu uplate kupoprodajne cijene prema ugovaraču M.d.P.c. B., a činjenica da se vještak ekonomske struke izjasnio da taj nalog nije uknjižen u poslovnim knjigama drugotuženog, ali da je iznos isplaćen na ruke M.P., nije od značaja jer tužiteljica ne može uticati na to kako će se knjižiti taj nalog.

Međutim, unatoč tome, nižestepeni sudovi nisu pogriješili kada su utvrdili da je tužiteljica na predmetnim stanovima stekla valjan pravni osnov za uknjižbu prava svojine, shodno odredbi člana 33. ZOSPO, koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora. Ugovor je sačinjen u pismenoj formi, te je potpisan i ovjeren od strane ugovarača, što znači da je sačinjen u zakonom propisanoj formi, odnosno u skladu sa odredbom člana 9. stav 2. ZPN. Predmetni ugovor je realizovan, stan je izgrađen i predat u posjed tužiteljici, novčani iznos kupoprodajne cijene iz ugovora je isplaćen, pa je isti pravno valjan i proizveo je pravna dejstva i prema odredbi člana 9. stav 4. istog zakona. Time takav ugovor, koji je izraz volje ugovarača, predstavlja valjan pravni osnov za sticanje prava svojine na predmetnom stanu koji je predmet ugovora.

Odredbom člana 51. stav 1. ZIP, propisano je da lice koje tvrdi da u pogledu predmeta izvršenja ima takvo pravo koje sprečava izvršenje može podnijeti prigovor protiv izvršenja tražeći da se izvršenje na tom predmetu proglasi nedopuštenim u obimu u kojem su prava tog trećeg lica zahvaćena izvršenjem.

Prema odredbi člana 52. stav 1. ZIP sud će o prigovoru trećeg lica odlučiti u izvršnom postupku ili će podnosioca prigovora zaključkom uputiti da svoja prava ostvaruje u parnici.

U smislu odredbe člana 53. stav 5. istog zakona ako prvostepeni sud usvoji tužbeni zahtjev trećeg lica da se izvršenje proglasi nedopuštenim i ukine rješenje o izvršenju, naložiće i obustavu izvršnog postupka, a nakon pravosnažnosti odluke parničnog suda, izvršni sud će rješenjem konstatovati da je izvršni postupak obustavljen i njime ukinuti sve izvršne radnje.

Odredbom člana 70. ZIP propisano je da uz prijedlog za izvršenje na nepokretnostima tražilac izvršenja je dužan podnijeti izvod iz zemljišne knjige kao dokaz o tome da je nepokretnost upisana kao svojina izvršenika (stav 1.), a ako je pravo na nepokretnosti iz stava 1. ovog člana

upisano u zemljišnoj knjizi na drugo lice, a ne na izvršenika, prijedlogu se može udovoljiti samo ako su, po utvrđenju izvršenikove imovine u skladu sa članom 37. ovog zakona, ispunjeni uslovi za promjenu zemljišnoknjižnog stanja (stav 2.).

Članom 72. stav 1. ZIP propisano je da čim donese rješenje o izvršenju, sud će po službenoj dužnosti odrediti da se u zemljišnoj knjizi upiše zabilježba izvršenja. Prema stavu 2. ovog člana tom zabilježbom tražilac izvršenja stiče pravo da svoje potraživanje namiri iz nepokretnosti (pravo na namirenje), a lice koje nakon upisane zabilježbe izvršenja stekne određena prava nad tom nepokretnošću dužno je trpjeti prvenstveno ostvarenje prava na namirenje tražioca izvršenja stečenog tom zabilješkom. Stavom 3. istog člana propisano je da promjena vlasnika nepokretnosti tokom izvršnog postupka ne sprečava da se taj postupak nastavi protiv novog vlasnika kao izvršenika do visine vrijednosti nepokretnosti. Sve radnje preduzete prije toga ostaju na snazi i novi vlasnik ne može u postupku preduzimati one radnje koje ne bi mogao preduzeti prijašnji vlasnik da do promjene svojine nije došlo.

Iz odredbe člana 70. ZIP proizlazi da neće biti dozvoljeno izvršenje u slučaju da na nepokretnosti na kojoj je određeno izvršenje postoji pravo svojine trećeg lica koje je ustanovljeno prije pokretanja izvršnog postupka. Smisao odredbi članova 70. i 72. ZIP je da obezbjedi da se prinudna naplata izvrši na imovini koja nesporno pripada izvršeniku, te da pod udar prinudne naplate ne podpadne imovina trećeg lica prema kojem tražilac izvršenja nema neki od izvršnih naslova kojim je utvrđeno njegovo potraživanje, kao i da obezbjedi zaštitu prava tražioca izvršenja od eventualne zloupotrebe od izvršenika ili trećeg lica tako da nakon dozvoljenog izvršenja na nepokretnosti izvršenika, izvršenik otuđi nepokretnost trećem licu prema kojem tražilac izvršenja nema potraživanje utvrđeno izvršnim naslovom i koje nije označeno u izvršnoj ispravi kao izvršenik i tako onemogućući prinudno namirenje potraživanja.

Pravni osnov zasnivanja i upisa prava svojine na konkretnom stanu je pravni posao koji je zaključen 31.10.2007. godine između tužiteljice, kao kupca i pravnog prednika drugotuženog, kao prodavca.

U konkretnom slučaju iz utvrđenog činjeničnog stanja, koje ne može biti predmet pobijanja u revizionom postupku, prema izričitoj zabrani propisanoj odredbom člana 240. stav 2. ZPP, proizlazi, a što potvrđuju izvedeni dokazi, da je u momentu upisa zabilježbe izvršenja 12.06.2017. godine po zahtjevu ovdje prvotuženog, u odnosu na sporni stan, odnosno evidentiranja postojanja rješenja o izvršenju od 06.06.2017. godine, tužiteljica prethodno 2007. godine kupila sporni stan od pravnog prednika drugotuženog, isplatila mu kupoprodajnu cijenu i ušla u njegov posjed u avgustu 2008. godine, te da je kao vlasnik nekretnina u tom zk.ul. upisan njegov prodavac, pravni prednik drugotuženog M.d.P.c. DOO B.

Polazeći od toga da je prvotuženi samo paušalno osporio tvrdnju da je tužiteljica, kao kupac, u posjedu spornog stana, proizlazi da je tužiteljica prije pokretanja predmetnog izvršnog postupka od strane prvotuženog i upisa zabilježbe izvršenja po njegovom zahtjevu u odnosu na taj stan, kao savjestan sticalac stekla imovinu koja je zaštićena članom 1. Protokola broj 1. uz Evropsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: Evropska konvencija). Tužiteljica se samo nije uknjižila u javnim knjigama kao vlasnik stana koji je predmet izvršenja, prije upisa zabilježbe izvršenja, jer je tu obavezu da nakon izgradnje tužiteljicu uknjiži kao vlasnika stana po ugovoru preuzeo izvođač, pa se ona objektivno nije mogla upisati prije toga, što nisu mogli

ni ostali stanari te zgrade koji su takođe iz istog razloga upućeni na parnicu u istom izvršnom postupku, iako je stekla valjan pravni osnov za sticanje prava svojine na njemu.

Budući da je tužiteljica prije upisa zabilježbe izvršenja na spornom stanu stekla valjan pravni osnov za sticanje prava svojine na stanu, stekla je imovinu koja je zaštićena članom 1. Protokola broj 1. uz Evropsku konvenciju.

Kako je tužiteljica prije izvršene zabilježbe izvršenja postala titular imovine koju štiti član 1. Protokola broj 1. uz Evropsku konvenciju, na nju se ne primjenjuju pravila o tome da se zabilježba izvršenja odnosi na cijelu nepokretnost, niti je tužiteljica bila dužnik prvotuženog, niti je njegov saugovarač (M.d.P.c. DOO B.) bio vlasnik na cijeloj nepokretnosti koja je predmet upisa zabilježbe izvršenja.

Suprotno prigovorima revidenta, odluka o troškovima postupka donesena je pravilnom primjenom odredbe člana 386. stav 1. i 387. stav 1. ZPP, te je na osnovu zahtjeva tužiteljice istoj dosuđeno ukupno 2.920,00 KM, što se odnosi na troškove na ime takse na tužbu i presudu, te troškove sastava tužbe i zastupanja punomoćnika na dva održana ročišta.

Odluka o troškovima postupka vezana je za odluku o glavnoj stvari i zavisi od uspjela u parnici.

Tužiteljica je uspjela u parnici i za njen uspjeh nije od uticaja što je prijedlog za određivanje privremene mjere obezbjeđenja odbačen.

Drugotuženi je priznao tužbeni zahtjev tužiteljice pa njegovim parničnim radnjama nisu nastali troškovi postupka, slijedom čega je prvostepeni sud mogao, shodno odredbi člana 396. stav 3. ZPP obavezati samo prvotuženog da tužiteljici naknadi troškove postupka, pri čemu pogrešno revident smatra da je bilo nužno da sud odlučuje o troškovima postupka prvotuženog koji se odnose na sastav pismenog izjašnjenja na privremenu mjeru obezbjeđenja.

Prema navedenom, pobijana presuda nema nedostataka na koje se ukazuje revizijom, niti onih na koje sud pazi po službenoj dužnosti, pa je na osnovu odredbe člana 248. ZPP, odlučeno kao u izreci.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić